

der Indbendingen mod en Mole, idet man siger: hvad kan det nytte, at der anlægges en Mole, naar Skibet ikke søger hen til Molen? Men man glemmer fuldstændig, at Sfen er i Bevægelse, og at Strømmen bevæger meget stærkt fremspringende Punkter. Resultatet er, at der er saa at sige altid rent Vand om hele Halskov Rev, thi det springer stærkt frem, Revet springer mindre frem ved Rindshoved, idet Vinden falder mere sammen med Kyften. Naar man nu lægger disse Moler paa et passende Sted, et Sted, som Teknikere have paavist, bliver Resultatet, at Strømmen fører Ismasser forbi og danner et rent Bælte ud for Molepidsen, og derved tiltager i højeste Grad Chancen for at have bestemte Steder, hvor Skibene kunne lægge til. Et ikke uvæsentlig Spørgsmaal er det: hvor stor Fare udsætter Isbryderen sig ikke for, ved at ligge ude i Beltet! I det Dieblif Korsør Havn er sammenpakked og ikke længere har en Rende aaben, saa er det Gæste, den kan gjøre om Natten, at søge Dy under Sprog. Springer Vinden om Natten, og Strøm og Vind gaa imod hinanden, ligger Isbryderen farligt, udsat for den største Fordærvelse, Ismasser, som hvirvle om Sprogø Bynt og Halskov Bynt true den, og det er et Vidunder, at den ikke gaar til Grunde. Det er en bekjendt Sag, at den ene Isbryder har været lige ved at blive maset af disse Naturkræfter, som intet Skib kan staa imod. Maalet er, at sætte Isbryderen i Stand til i Forbindelse med Isbaadene at holde Forbindelsen saa længe som muligt under vækstelige Forhold, og at det er saare ønskeligt, at undgaa Isbaadstransporten, vil sikkert Enhver indrømme, der mindes, hvor mange Gange man har set meget besværlige Reiser med disse Baade, Enhver, der mindes, at een af vore savnede Kolleger hentede sig paa en saadan Reise den Dødsfygdom, som gjorde Ende paa hans Liv, Enhver, som mindes, at for en 14—15 Aar siden en Isbaad drev i Vand paa Vleboen. Min fulde Overbevisning er, at saafremt vi havde haft en 4—5 Isvintre, vilde denne Sag have været omfattet af Alle med den varmeste Interesse, og at ikke en Gæste vilde have stemt imod. Nu have vi haft en 4—5 milde Vintre, og derfor er man saa kølig overfor Sagen. Jeg anbefaler derfor det høje Thing ikke at stemme for det Forslag, der gaar ud paa at stryge den nævnte Bevilling.

Raben: Naar jeg har sluttet mig til Udvalget, og gaar med til en hel Del af de store Medsættelser, der ere foretagne paa § 27, har jeg med Hensyn til flere Punkter

slet ikke været videre glad derved. Disse Punkter, som jeg særlig interesserede mig for, og som jeg kunde have ønsket bleve staaende, angaa Alt, hvad der skulde hjælpe til en bedre Overfart over Belterne, baade Store- og Lillebelt. Jeg har imidlertid ikke taget nogen Afstand fra Udvalget med Hensyn til, hvad der angaar Lillebelt, thi der have vi dog Noget, som kan bruges, om det end ikke fuldt ud tilfredsstiller, og om det end i den nærmeste Fremtid vel ikke vil kunne tilfredsstille paa nogen ordentlig Maade; men som sagt vi have dog Noget. Noget Andet er det imidlertid med Hensyn til det Punkt, som det ærede Medlem omtalte, Punkt 141, 534,000 Kr. til en Anlægs-mole paa Halskov og Rindshoved. Med Hensyn til dette Punkt staa jeg i samme Tilfælde som den forrige ærede Taler, at jeg ikke har tiltraadt dette, og det er — som ogsaa den ærede Ordfører gjorde opmærksom paa — en Feil i Betænkningen, at der staa „Udvalget“, der skulde staa „Flertallet“. Det staa for mig, som der ogsaa er andre Hensyn at tage end disse, som den forrige ærede Taler kom ind paa, nemlig at Danmark efter min Mening har internationale Forpligtelser lige overfor hele Europa med Hensyn til denne Overfart. Jeg mindes saa godt, jeg tror det var sidste Gang, vi havde streng Isvinter, hvorledes man i udenlandske Blade skrev om Danmark, at det i ingen Henseende varetog de Interesser, som vare knyttede til Overfarten over Storebelt. Ja, der var endog udenlandske Blade, som den Gang udtalte, at den lille Stat, ja, jeg tror endog der blev sagt den lille Høverstat, der laa dernede, slet ikke skulde have den Høhedsret over Beltet, naar den ikke paa en bedre og kraftigere Maade sørgede for Overfarten. Det forekommer mig som sagt, at vi have internationale Forpligtelser, som vi bør fhjælpes, og som jeg tror, at vi komme noget i Møde ved at bevilge disse Moler. Det gaar, som den ærede sidste Taler udtalte, saaledes, at naar man i en længere Arrække ikke har haft Isvintre, saa vækkes Interessen for disse Ting, men de af os, som have prøvet disse Isbaade — og det er vistnok Tilfældet med Mange af os, jeg har i alt Fald prøvet dem flere Gange — mindes nok de store Ubehageligheder, som ere forbundne dermed. Jeg tror, at de fleste vistnok vilde være enige med mig i, at vi bør gjøre Alt for at afværge saadanne Ulemper. Naar den ærede Ordfører udtaler, at det slet ikke var sagt, at Skibet kunde komme til at lægge ind ved disse Moler, saa er dette vistnok i mange Tilfælde rigtigt, men vi have dog ikke